

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/75/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316010187
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5316010187.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Pavla Polku a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom 15. novembra 2016 prejednal odvolanie podané obžalovaným V. M. proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T/44/2016 z 30.5.2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T/44/2016 z 30.5.2016 v časti - vo výroku o treste a vo výroku o zaradení na výkon trestu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.
obžalovaného V. M., nar. XX.X.XXXX v R. V., trvale bytom
T., ul. W. XX/XX,

o d s u d z u j e :

Podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Čadca, sp.zn. 3T/44/2016 z 30.5.2016 bol obžalovaný V. M. uznaný za vinného zo spáchania zločinu nedovolené výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. zák. na skutkovom základe, že:

dňa 20.8.2015 v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste v meste Tachov, okres Tachov v Českej republike, si zabezpečil od neznámej osoby dve vrecká a plastovú nádobu s obsahom sušeného rastlinného materiálu s vedomím, že ide o rastlinný materiál rastliny konope siate, tzv. marihuanu, kde uvedené vrecká a plastovú nádobu uschoval na rôznych miestach v osobnom motorovom vozidle zn. Opel Corsa, ev. č. LDS 04182, v ktorom sa následne z mesta Tachov viezol na územie Slovenskej republiky, pričom dňa 23.8.2015 v čase okolo 22.40 h. v obci B., časť D., okres Čadca, po vstupe na územie Slovenskej republiky, bol v uvedenom vozidle kontrolovaný colníkmi Colného úradu Žilina, kedy bol u neho uvedený rastlinný materiál zaistený, následne vykonaným skúmaním Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Slovenskej Ľupči bolo zistené, že zaistené množstvo rastlinného materiálu predstavuje 25,82 gramu rastliny konope siate - Cannabis sativa s obsahom účinnej látky tetrahydrokanabinolu 3,5 až 18,8 % hmotnostných, kde uvedené množstvo zodpovedá cca

123 až 348 priemerným dávkam, pričom rastliny konope siateho sú zaradené do I. skupiny omamných látok v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch.

Za tento trestný čin bol obžalovaný odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o treste podal riadne a včas odvolanie obžalovaný V. M.. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že už na hlavnom pojednávaní nepoprel, že u neho bola zaistená marihuana. Mrzí ho, že trestný čin spáchal, k jeho spáchaniu sa priznáva a úprimne ho ľutuje. Neuvedomil si následky svojho konania, že na Slovensku nie je možné legálne použitie marihuany na liečebné účely. K odvolaniu pripojil aj lekársku správu o svojom zdravotnom stave. Spochybnil výmeru gramov rastliny konope siate - *Cannabis sativa*. Podľa jeho názoru, v prípade jeho priznania, je potrebné okrem jednej priťažujúcej okolnosti priznať mu aj jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a túto okolnosť zohľadniť pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Trest odňatia slobody uložený okresným súdom vo výmere 5 rokov a 4 mesiace považuje za neprimerane prísny. Navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a sám rozhodol o uložení trestu na dolnej hranici trestnej sadzby.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., § 308 ods. 2 Tr. por. obsah odvolania spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V prvom rade treba uviesť, že verejné zasadnutie, predmetom ktorého bolo prejedanie odvolania obžalovaného V. M., bolo na Krajskom súde v Žiline dňa 15.11.2016 vykonané v neprítomnosti obžalovaného. V uvedených súvislostiach odvolací súd poukazuje na nasledovné skutočnosti:

Upovedomenie o termíne verejného zasadnutia bolo obžalovanému V. M. doručené 31.10.2016, čo potvrdzuje doručka vlastnoručne podpísaná obžalovaným, ktorá je založená na čl. 140. V upovedomení bol obžalovaný poučený o možnosti vykonať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti, okrem iného aj v prípade, ak mu bolo upovedomenie riadne a včas doručené. V deň konania verejného zasadnutia 15.11.2016 o 08.00 hod. bolo odvolaciemu súdu doručené písomné podanie, na ktorom je v záhlaví uvedený obžalovaný V. M., označené ako „Ospravedlnenie neúčasti na verejnom zasadnutí“. Obžalovaný požiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti na verejnom zasadnutí z dôvodu svojho nepriaznivého zdravotného stavu. Poukázal v ňom na to, že dňa 15.11.2016 je objednaný na ambulanciu chronickej bolesti na neurologickom oddelení Ústrednej vojenskej nemocnice, pričom na termín čakal dva mesiace. Zároveň požiadal o odročenie verejného zasadnutia na iný termín.

Prílohu ospravedlnenia obžalovaného tvorilo písomné potvrdenie vystavené MUDr. W. K., primárom neurologického oddelenia Ústrednej vojenskej nemocnice SNP Ružomberok, dňa 14.11.2016, z ktorého vyplýva, že obžalovaný je objednaný na termín 15.11.2016 v ambulancii chronickej bolesti a prosí o náhradný termín súdneho pojednávania.

Podľa § 293 ods. 5 Tr. por. verejné zasadnutie sa vykoná v neprítomnosti obvineného aj vtedy, ak mu upovedomenie o verejnom zasadnutí bolo riadne a včas doručené a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti alebo za podmienok uvedených v § 292 ods. 5.

Podľa § 293 ods. 8 Tr. por. ak obvinený hodnoverným spôsobom ospravedlní svoju neúčast' na verejnom zasadnutí a súčasne písomne požiada súd, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo za jeho prítomnosti, súd odročí verejné zasadnutie a určí deň, čas a miesto ďalšieho verejného zasadnutia.

Je pravdou, že obžalovaný krajskému súdu oznámil svoju vôľu zúčastniť sa verejného zasadnutia, predmetom ktorého je prejednanie jeho odvolania proti napadnutému rozsudku a svoju neprítomnosť na nariadenom verejnom zasadnutí ospravedlnil svojou zdravotnou indispozíciou. Odvolací súd však vyhodnotil písomné podanie, ktoré mu bolo doručené písomnou formou 15.11.2016, t.j. v deň konania verejného zasadnutia, ako podanie, v ktorom obžalovaný hodnoverným spôsobom neospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom verejnom zasadnutí. Tvrdenie o tom, že obžalovaný je v predmetnom čase (v čase konania verejného zasadnutia) objednaný do ambulancie chronickej bolesti a na termín čaká dva mesiace, považoval odvolací súd za obštrukciu obžalovaného smerujúcu k oddialeniu ukončenia trestného konania v jeho trestnej veci. Argumenty obžalovaného nepresvedčili ani odvolací súd, že z vážnych zdravotných dôvodov sa nemohol zúčastniť na verejnom zasadnutí. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedené ospravedlnenie obžalovaného nemá náležitosti predpokladané v § 120 ods. 2 Tr. por. V uvedených súvislostiach si obžalovaný nesplnil povinnosť predložiť lekárske potvrdenie s vyjadrením lekára, či je schopný bez ohrozenia života a zhoršenia zdravotného stavu zúčastniť sa úkonu, na ktorý je predvolaný, resp. upovedomený, hoci o tom bol preukázateľne poučený (čl. 107, 141).

Krajský súd vo veci nariadil prvé verejné zasadnutie na termín 11.10.2016. Obžalovaný svoju neúčast' na verejnom zasadnutí ospravedlnil zo zdravotných dôvodov. Ku ospravedlneniu pripojil výmenný list - poukaz vystavený MUDr. Q. C. zo 7.10.2016, z ktorého vyplývalo, že obžalovaný nie je spôsobilý zúčastniť sa súdneho pojednávania dňa 11.10.2016 zo zdravotných dôvodov. Dňa 11.10.2016 obžalovaný krajskému súdu zaslal potvrdenie o hospitalizácii na neurologickej klinike ÚVN SNP Ružomberok, kde mal byť hospitalizovaný od 10.10.2016. Z vyššie uvedených dôvodov bolo verejné zasadnutie odročené na neurčito s tým, že sa overí dĺžka hospitalizácie obžalovaného. Dňa 18.10.2016 MUDr. Q. C. - všeobecná lekárnica krajskému súdu oznámila, že jej nie je známe, že by aktuálny zdravotný stav obžalovaného mu nedovoľoval účasti na verejnom zasadnutí (čl. 135-136). Dňa 24.10.2016 prednosta Neurologickej kliniky ústrednej vojenskej nemocnice SNP Ružomberok, krajskému súdu oznámil, že dňa 17.10.2016 bol obžalovaný prepustený z Neurologickej kliniky do ambulantnej starostlivosti. Stav pacienta je rizikový, bez operácie sa stav môže zhoršiť aj bez akejkoľvek vonkajšej príčiny, len samotným vývojom ochorenia. Pacient ale opakovane odmietol postup, ktorý by mohol jeho problémy riešiť, prípadne aj vyriešiť a výrazne znížiť riziko možných komplikácií, ktoré sa môžu objaviť pri neriešení stavu. Pacient toto riziko si úmyselne berie na seba. Účast' na verejnom zasadnutí nepredstavuje väčšie riziko ako čo prináša bežný život, kedy pacient musí chodiť na nákupy, musí sa o seba postarať a taktiež sa musí premiestňovať, keď ide na kontroly do nemocnice (napr. na ich oddelení bol od 28.8. 2016 6x) z miesta bydliska mestskou dopravou alebo pešo.

V okolnostiach danej veci s prihliadnutím na všetky vyššie uvedené skutočnosti krajský súd je toho názoru, že u obžalovaného nebol daný vážny dôvod, ktorý mu zabránil verejného zasadnutia konaného 15.11.2016 sa zúčastniť. Lekárske potvrdenie predložené obžalovaným nepreukazuje zákonný dôvod na odročenie verejného zasadnutia, tak ako to má na mysli ustanovenie § 120 ods. 2 Tr. por.

Krajský súd ďalej zdôrazňuje, že aj obžalovaný je povinný rešpektovať predvolanie, resp. upovedomenie súdu.

Treba konštatovať, že obžalovanému bolo riadne a včas upovedomenie na verejné zasadnutie doručené a bol aj poučený o možnosti konať verejné zasadnutie bez jeho prítomnosti, čím boli splnené podmienky pre konanie verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného v zmysle § 293 ods. 5 Tr. por. Obžalovaný podľa názoru krajského súdu svoju neúčast' na verejnom zasadnutí ani hodnoverne neospravedlnil (§ 293 ods. 8 Tr. por.), a preto prejednal odvolanie obžalovaného bez jeho prítomnosti, nakoľko tomu nebránilo ani ustanovenie § 293 ods. 6 Tr. por.

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Vzhľadom na odvolanie obžalovaného V. M. smerujúceho proti výroku o treste bolo povinnosťou odvolacieho súdu preskúmať zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo.

Po vykonaní prieskumu odvolaním napadnutého výroku rozsudku o treste zistil krajský súd, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchateľovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchateľa, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchateľom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou.

Krajský súd zistil, že súd prvého stupňa si vytvoril dostatočný skutkový základ k rozhodnutiu o druhu a výmere trestu, pričom boli správne aj jeho závery o neexistencii poľahčujúcich okolností v zmysle § 36 Tr. zák. a o existencii jednej príťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. na strane obžalovaného a postupe podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. pri rozhodovaní o výmere trestu.

Krajský súd s prihliadnutím na obsah písomných dôvodov podaného odvolania obžalovaného, v ktorých sa obžalovaný k spáchanému trestnému činu priznal a svoje konanie úprimne oľutoval, dospel k záveru, že je možné mu priznať poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. (t.j. obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval). U obžalovaného existuje jedna príťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. (obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený). Vzhľadom na remízu poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, ktorá okolnosť je konštatovaná vo výroku o treste uvedením ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zák., krajský súd neupravoval výmeru trestnej sadzby ani v prospech, ani v neprospech obžalovaného.

V súčasnom štádiu konania v trestnej veci obžalovaného sa uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 4 mesiace javí odvolaciemu súdu ako neprimeraný.

Krajský súd si osvojil argumenty obžalovaného o neprimeranosti uloženého trestu okresným súdom z hľadiska jeho prísnosti. Postupujúc v súlade so zásadami pre ukladanie trestov obžalovanému sám uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, t.j. v prvej polovici trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom. Uvedený trest považuje krajský súd za spravodlivý a objektívny obraz, najmä potrieb individuálnej a generálnej prevencie, pričom takto uložený trest v plnej miere odzrkadľuje možnosť nápravy a pomery obžalovaného. Iný, miernejší druh trestu, napr. trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom, resp. peňažný trest v prípade obžalovaného neprichádzal ani do úvahy, pretože bez akýchkoľvek pochybností možno uzavrieť, že u obžalovaného ide o osobu s bohatou kriminálnou minulosťou. Z odpisu z registra trestov je zistiteľné, že obžalovaný bol doposiaľ deväťkrát súdne potrestaný. Naposledy bol odsúdený rozsudkom špecializovaného trestného súdu Pezinok, sp. zn. BB 4T/42/2014 z 3.11.2014 za trestný čin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Tr. zák. a iné na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky (do 21.11.2017). Je nepochybné, že v teraz súdnej veci skutok spáchal v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, keďže na takéto rozhodnutie boli splnené všetky tam uvedené predpoklady, a to, že obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Na záver treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie

účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste. Podľa názoru odvolacieho súdu uložené tresty budú v dostatočnej miere plniť svoj účel stanovený § 34 ods. 1 Tr. zák. Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne doplňovať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom rozsudku, a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.